

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català
Presidenta

Inauguració del programa internacional de formació de líders mundials

Palau del Parlament, 29 de juliol de 2011

La presidenta

Mr. Stephen Lakis, president de la State Legislative Leaders Foundation; Mr. Alfons Schöps, vicepresident; representants legislatius dels diversos estats dels Estats Units d'Amèrica, benvinguts a Catalunya i a la seva capital, Barcelona. President Jordi Pujol; diputat Jordi Xuclà, coordinador d'aquesta tretzena jornada..., I'm very pleased to address you a few words of welcome to Barcelona, Catalonia, and to the Parliament Palace, seat of the institution which represents the Catalan people, on the occasion of the State Legislative Leaders Foundation transatlantic forum.

Vull expressar en primer lloc el meu condol, i el del conjunt dels diputats i les diputades d'aquest Parlament, per la mort sobtada, ara fa deu dies a Alaska, del vicepresident de la seva junta directiva, el cap de la majoria del senat de Dakota del Nord, l'honorable senyor Bob Stenehjem, que havia confirmat la seva assistència a aquest fòrum. Demano un minut de silenci en memòria seva.

Senyores i senyors, em plau donar-los la benvinguda al palau del Parlament, seu de la institució que encarna i representa el poble de Catalunya, en el marc de la inauguració de la tretzena jornada del fòrum transatlàntic de la State Legislative Leaders Foundation, que se celebra a Barcelona amb el títol, ben suggestiu i actual, 'Els aixecaments als països àrabs i el seu impacte polític a la regió mediterrània'.

La història d'aquest palau reflecteix la dels darrers tres segles de Catalunya. Va ser construït amb caràcter militar sobre les runes d'una Barcelona, d'una Catalunya, que va perdre la guerra de successió i, en conseqüència, les seves llibertats, les seves institucions jurídiques i polítiques i el seu dret públic. Dos segles més tard va ser seu del Parlament de la Generalitat republicana, dissolta també abruptament com a conseqüència del triomf de l'Espanya franquista, règim que també va comportar el tancament de les instal·lacions parlamentàries i la negació de les

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

llibertats personals i col·lectives fins al restabliment de la democràcia i el règim constitucional, al final dels anys setanta.

Fa set mesos iniciàvem al saló de plens, que tenim a uns metres, la IX legislatura del Parlament de Catalunya des de la seva recuperació l'any 1980. Aquell any vam celebrar les primeres eleccions democràtiques a aquest Parlament i va ser investit per primer cop president de la Generalitat el molt honorable senyor Jordi Pujol, que tinc a la meua esquerra i que va ser president de Catalunya durant vint-i-tres anys. Jo vaig tenir l'honor de treballar amb ell durant nou anys com a ministra de justícia i, més tard, de governació i relacions institucionals. I per a mi, i ell ho sap, sempre ha estat un gran mestre, i també el millor polític que ha tingut Catalunya els darrers cinquanta anys.

Continuo la meua intervenció, que es fa una mica lenta amb la traducció, i per tant intentaré escurçar-la.

No vull deixar de destacar que la trajectòria institucional de Catalunya ve de molt lluny i vol anar molt més lluny, encara. El poble de Catalunya ha mantingut al llarg dels segles una vocació constant d'autogovern, encarnada en institucions pròpies com la Generalitat, creada a les corts de Cervera del 1359 i que em consta que vostès van visitar ahir.

Des del punt de vista parlamentari, i més enllà dels primers precedents del segle XI –les assemblees de pau i treva i la cort comtal–, podem remuntar-nos al segle XIII, i concretament a les corts de Barcelona del 1283, moment en el qual, mitjançant la constitució 'Volem, estatuïm', es va establir el sistema de sobirania pactada característic del dret constitucional català medieval i modern.

Es troben en un país, Catalunya, amb una clara vocació internacional i pels drets humans.

Es troben també en un país amb una clara i ben arrelada vocació europea i europeïsta. El poble català sempre ha mirat cap a Europa, ha volgut ser part de l'Europa unida. Europa no és cap miratge o cap producte intel·lectual, sinó que és àmpliament sentida com una necessitat i una oportunitat alhora. Per això, som Europa, fem Europa i ens reivindicuem com a europeus. Aquí rau precisament l'esperit europeïsta de Catalunya i la nostra fe en el futur del projecte europeu.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Es troben, a l'últim, en un país amb una clara identitat i vocació mediterrànies, per motius obvis de geografia i història. Hi ha qui veu en la regió mediterrània un lloc propens al conflicte de civilitzacions, un punt calent des del punt de vista de les relacions internacionals. Des de fa molt temps, a Catalunya hem preferit considerar que aquest mar antic, el Mare Nostrum dels romans, pot ser "un pont de mar blava" que afavoreixi el contacte econòmic, cultural i demogràfic entre totes dues ribes.

Aquests darrers mesos hem viscut l'onada de canvi al món àrab i al Magrib, a la qual, amb gran encert i sentit de l'oportunitat, dediquen vostès aquesta jornada. La regió mediterrània està trasbalsada, i no podem restar en absolut indiferents a aquesta situació plantejada pels diversos aixecaments als països àrabs i a les seves causes profundes de caràcter polític i socioeconòmic.

No entraré en matèria, però, perquè excediria el que pertoca en unes paraules que pretenen ser de salutació, i a més són vostès els qui avui han de debatre, han de discutir i han de fer propostes positives. Els desitjo encerts, èxits, però també unes hores de descans perquè les aprofitin i puguin visitar la ciutat de Barcelona, capital de Catalunya.

I acabo amb unes paraules que sempre dic quan tinc un auditori tan selecte com el d'avui. Fa set mesos que tinc l'honor i la satisfacció de ser la primera dona que presideix el Parlament de Catalunya, un Parlament de Catalunya que té, com he dit, uns precedents molt i molt antics, tan antics que el músic i patriota català Pau Casals, quan va rebre la medalla de la pau fa quaranta anys, l'octubre farà quaranta anys, a la seu de les Nacions Unides, a Nova York, va dir que venia d'un país molt petit, d'una nació, Catalunya, que en aquell moment, deia, era una província d'Espanya però que va tenir el Parlament més antic, al segle XI. I deia: "Més antic que el Parlament d'Anglaterra." Doncs per a mi és un honor i una satisfacció ser la primera dona que presideix el Parlament de Catalunya i el parlament també més paritari de totes nou legislatures. En aquest moment, de 135 diputats, 59 són dones. Aquí hi veig força dones, però espero que la pròxima vegada que vinguin convidats pel diputat Jordi Xuclà puguin ser-ne més.

Moltes gràcies. Thank you very much.